

Čís. 5213.

I šatstvo a prádlo může být jměním zakládajícím příslušnost soudu podle §u 99 j. n., pokud není pro majitele nezbytným pro jeho osobní potřebu.

(Rozil. ze dne 18. srpna 1925, R I 368/25.)

Žalobu na říšskoněmeckého příslušníka, jenž v době podání žaloby byl lázeňským hostem v Karlových Varech, zadala žalobkyně na krajském soudě v Chebu, odůvodnivši místní příslušnost §em 99 j. n. Námitce místní nepříslušnosti soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku místní nepříslušnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Soud rekursní má za dokázáno, že žalovaný měl mimo cestovní oděv pro několikanedělní pobyt v Karlových Varech více moderních elegantních obleků a více prádla s sebou, a že sice neměl vlastních peněz, avšak měl k elegantnímu vystupování k dispozici jak peněžité prostředky své choti, tak i 10.000 Kč, vybraných za záruky svědka L-a. Tato skutková zjištění nutno rozhodnutí soudu třetí stolice položit za základ, když dovolací rekurs ani nevytýká, že se rekursní soud nesměl o své újmě od skutkových zjištění soudem první stolice po ústním jednání učiněných odchýliti, a když k jeho vývodům, které napadají jen správnost ocenění dukazů, v první stolice provedených, stolicí druhou, přihlížeti nelze, nemá-li soud třetí stolice při rozhodování o rekursu nepravem vycházeti z jiného skutkového děje, než napadeným usnesením byl zjištěn. Vychází-li se, jak se sluší, z něho, jest ovšem právní posouzení, jehož se věci dostalo rekursním soudem, správné. Nejvyšší soud výslovně a obšírně odůvodnil již ve svém rozhodnutí čís. 1754 sb. n. s. zásadu, že i šatstvo může být jměním ve smyslu §u 99 j. n., pokud ho majitel nezbytně nepotřebuje k osobní potřebě. Že pak šatstvo, má-li někdo mimo cestovní oblek více moderních elegantních obleků a více prádla pro několikanedělní pobyt v Karlových Varech, nespadá pod pojem šatstva pro osobní potřebu majitele nezbytně potřebného, netřeba blíže doličovati.

Čís. 5214.

»Odepřením« jest i složení úřadu rozsudím. Strany mohou tu voliti mezi jmenováním nového rozsudiho a neplatností rozhodčí smlouvy. Rozhodla-li se jedna strana pro neplatnost, nemůže ani ona ani její odpůrce žádati za jmenování nového rozsudiho.

(Rozh. ze dne 18. srpna 1925, R I 606 25.)

Otto T. navrhl, by byla prohlášena bezúčinnou rozhodčí smlouva mezi ním a Antonínem J-em, ježto rozhodčí, jmenovaný Antonínem J-em,